

Elevi care provin din medii defavorizate

Elevi care provin din zone îndepărtate

Elevi care provin din zone îndepărtate

Tipuri de recomandări la nivel de clasă (accent pe metodele instructionale)

- 1. Faceți un efort pentru a vă cunoaște elevii**, astfel încât să înțelegeți condițiile lor de viață, contextele lor familiale și așteptările pe care le au de la școală. Astfel de informații vă pot ajuta să găsiți cele mai bune modalități de a gestiona sala de clasă și de a modela un mediu care facilitează învățarea pentru toți (UNESCO, 2015).
- 2. Desfășurați activități în clasă care promovează empatia** și înțelegerea diferitelor condiții de viață (Stokes, Stafford & Holdsworth, 2000).
- 3. Adaptați curriculumul**, dacă este necesar, pentru a include referiri la familiile și comunitățile din zonele îndepărtate, punând în discuție stereotipurile despre aceștia și punând în aplicare abordările metodologice, cum ar fi proiecte sau cercetări cu privire la domenii specifice (UNESCO, 2015).
- 4. Profitați de talentele și punctele forte ale elevilor care locuiesc în zone îndepărtate.** De exemplu, dacă un elev este talentat în domeniul teatrului, introduceți mai multe activități de joc de rol în lecție (UNESCO, 2015).
- 5. Utilizați tehnologia pentru a facilita furnizarea de materiale de sprijin** și pentru a îmbunătăți participarea elevilor, accesul și rezultatele acestora (NSW Government, 2013).
- 6. Rămâneți în contact cu elevii care trăiesc în zone îndepărtate** folosind forumuri online, e-maiuri și apeluri telefonice (Macintyre & Macdonald, 2011).
- 7. Oferiți o relație de susținere fiecăruia dintre elevii dumneavoastră**, indiferent de zona lor de reședință (Sigsworth & Solstad, 2001).
- 8. Încurajați elevii să își coreleze cunoștințele din curriculum cu lumea cu care intră în contact** în afara școlii și în viața lor de zi cu zi (Sigsworth & Solstad, 2001).

Tipuri de recomandări la nivel de școală (accent pe metodele instructionale)

Disponerea clasei / Aranjarea

Creați materiale pentru activități de petrecere a timpului liber și pentru activitățile practice. Organizați elevii în grupuri mixte pentru a produce materialele. Implicați elevii în dezvoltarea de idei pentru alte resurse, de exemplu, proiectarea și adaptarea unei cărți de lectură „locale” pentru elevi mai tineri; inventarea unor jocuri matematice practice susceptibile de a fi utilizate de către indivizi, perechi și grupuri (Sigsworth & Solstad, 2001).

Comunitate

1. **Încurajați comunitatea să se implice în viața și activitățile școlare.** Întrebați persoanele din diferite grupuri cu privire la modul în care ar dori să se implice și asigurați-vă că activitățile sunt distractive, sociale și că s-au desfășurat într-un moment al zilei și în locații care sunt convenabile pentru indivizi (Sigsworth & Solstad, 2001).
2. **Realizați vizite educaționale** - organizați vizite de studiu la centre istorice, muzee, cinematografe și teatre, în scopul de a atenua lipsa de oportunități cu care se confruntă elevii care locuiesc în zone îndepărtate (Sigsworth & Solstad, 2001).
3. **Elaborați proiecte ale școlii în principal din fonduri comunitare,** inclusiv evenimente precum târguri științifice, menite să sporească învățarea, oportunitățile și calitatea vieții.
4. **Desfășurați activități reciproc educative care implică școala și comunitatea,** cum ar fi dezvoltarea de facilități comune, sau bibliotecile și facilitățile comunitare online (Sigsworth & Solstad, 2001; Stokes, Stafford & Holdsworth, 2000).
5. **Alcătuți grupuri comunitare de sprijin** pentru a oferi cadrelor didactice informații despre obiceiurile și tradițiile comunității (Stokes, Stafford & Holdsworth, 2000).

Adaptări curriculare

1. **Încurajați comunitatea să se implice în viața și activitățile școlare.** Întrebați persoanele din diferite grupuri cu privire la modul în care ar dori să se implice și asigurați-vă că activitățile sunt distractive, sociale și că s-au desfășurat într-un moment al zilei și în locații care sunt convenabile pentru indivizi (Sigsworth & Solstad, 2001).
2. **Creați materiale pentru activități de petrecere a timpului liber și pentru activitățile practice.** Organizați elevii în grupuri mixte pentru a produce materialele. Implicați elevii în dezvoltarea de idei pentru alte resurse, de exemplu, proiectarea și adaptarea unei cărți de lectură „locale” pentru elevi mai tineri; inventarea unor jocuri matematice practice susceptibile de a fi utilizate de către indivizi, perechi și grupuri (Sigsworth & Solstad, 2001).

Vizite educaționale / Excursii în aer liber / Tabere / Schimburi academice / Excursii în străinătate

1. **Realizați vizite educaționale** - organizați vizite de studiu la centre istorice, muzee, cinematografe și teatre, în scopul de a atenua lipsa de oportunități cu care se confruntă elevii care locuiesc în zone îndepărtate (Sigsworth & Solstad, 2001).
2. **Oferiți-le elevilor care locuiesc în zone îndepărtate posibilitatea de a participa la** excursii cu scopul de a experimenta activități sportive care nu sunt disponibile în zonele lor de reședință (Sigsworth & Solstad, 2001).

Altele (Transport)

Asigurați accesul liber la autobuzele școlii pentru elevii care locuiesc în zone îndepărtate, precum și mai multe vehicule și rute directe pentru a reduce timpul de călătorie (Stokes, Stafford & Holdsworth, 2000).

Părinți / Asociații de părinți

1. **Aranjați întâlniri între părinți și personalul școlii pentru a discuta despre progresul elevilor, precum și pentru a spori colaborarea dintre casă și școală.** Acest lucru va contribui la monitorizarea progresului și la abordarea problemelor care ar putea fi legate de viața socială a elevilor, cum ar fi interacțiunile sociale cu colegii, comportamentul la domiciliu și stima de sine (UNESCO, 2015).
2. **Stabiliți un număr gratuit de apel pentru părinți** cu scopul de a le permite să vorbească mai ușor cu profesorii și comunitatea școlară (Stokes, Stafford & Holdsworth, 2000).

Festivități / Evenimente / Activități școlare

Încurajați comunitatea să se implice în viața și activitățile școlare. Întrebați persoanele din diferite grupuri cu privire la modul în care ar dori să se implice și asigurați-vă că activitățile sunt distractive, sociale și că s-au desfășurat într-un moment al zilei și în locații care sunt convenabile pentru indivizi. (Sigsworth & Solstad, 2001).

Proiecte ale școlii

1. **Creați un toolkit cu informații despre modul de lucru cu elevii care locuiesc în zone îndepărtate** (Queensland Government, 2011).
2. **Elaborați proiecte ale școlii în principal din fonduri comunitare**, inclusiv evenimente precum târguri științifice, menite să sporească învățarea, oportunitățile și calitatea vieții.
3. **Desfășurați activități reciproc educative care implică școala și comunitatea**, cum ar fi dezvoltarea de facilități comune, sau bibliotecile și facilitățile comunitare online (Sigsworth & Solstad, 2001; Stokes, Stafford & Holdsworth, 2000).

Suport elevi

1. **Aranjați întâlniri între părinți și personalul școlii pentru a discuta despre progresul elevilor, precum și pentru a spori colaborarea dintre casă și școală.** Acest lucru va contribui la monitorizarea progresului și la abordarea problemelor care ar putea fi legate de viața socială a elevilor, cum ar fi interacțiunile sociale cu colegii, comportamentul la domiciliu și stima de sine (UNESCO, 2015).
2. **Asigurați accesul liber la autobuzele școlii** pentru elevii care locuiesc în zone îndepărtate, precum și mai multe vehicule și rute directe pentru a reduce timpul de călătorie (Stokes, Stafford & Holdsworth, 2000).

Dezvoltarea profesională a cadrelor didactice

1. Furnizați formare profesorilor, liderilor de școală, personalului administrativ și personalului suport cu privire la principalele dificultăți pe care le pot întâlni la școală elevii care locuiesc în zone îndepărtate (Queensland Government, 2011).
2. Creați un toolkit cu informații despre modul de lucru cu elevii care locuiesc în zone îndepărtate (Queensland Government, 2011).

Tehnologie

1. **Echipați sălile de clasă cu calculatoare pentru fiecare elev**, astfel încât aceștia să poată crea adrese de e-mail, să poată avea acces la materiale de suport online și să poată participa la forumuri (NSW Government, 2013).
2. **Stabiliți un număr gratuit de apel pentru părinți** cu scopul de a le permite să vorbească mai ușor cu profesorii și comunitatea școlară (Stokes, Stafford & Holdsworth, 2000).

Literatură de specialitate

Există mai multe definiții diferite și potențial conflictuale ale termenului „rural” care se bazează pe criterii de densitate a populației, factori economici, caracteristici socioculturale și locație sau distanță de orașele mai mari.

În timp ce Biroul australian de statistică (ABS) definește ca fiind rurale toate reședințele și așezările alcătuite din mai puțin de 1 000 de persoane, guvernul Commonwealth a definit recent termenul ca referindu-se la toate locațiile nemetropolitane cu cel mult 100 000 de persoane.

Termenul „îndepărtat” face, în mod similar, obiectul unor interpretări diferite. Corelarea sa din clasificarea zonelor îndepărtate, rurale și metropolitane (DPIE și DSH, 1994) cu „comunități aborigene și densități foarte scăzute ale populației”, de asemenea, localizează această realitate în activitatea economică, în special exploatarea minieră și agricultura la scară largă. Termenul, de asemenea, presupune: distanța de vecini și distanța de orașele mari și de bunurile, serviciile, facilitățile și oportunitățile oferite de orașele mari (DPIE și DSH, 1994: 6).

Clasificarea folosește apoi distanța față de orașele mari și distanța față de alte persoane (de exemplu, densitatea populației) pentru a dezvolta un „indice de distanță”. Ea se bazează atât pe distanța față de centrele urbane, cât și pe „distanța personală”, adică distanța medie între rezidenți.

Prin urmare, termenii „rural” și „îndepărtat” au sensuri foarte diferite în contexte diferite. Deciziile referitoare la locație nu sunt nici economice, nici exclusiv legate de muncă; în plus, nici nu sunt văzute ca definiționale în ceea ce privește dezavantajele. „Distanța poate aduce un avantaj”, afirmă raportul de clasificare DPIE și DSH (1994: 6); mulți oameni se străduiesc să mențină un stil de viață „rural” și vor argumenta puternic cu privire la avantajele unui astfel de stil de viață în ceea ce privește legăturile mai strânse din comunitate, siguranța sporită, o comunitate mai prietenoasă, dispusă să partajeze, încurajatoare și așa mai departe. Accesul la școală în mediul rural face parte din această intenție și este deseori legat în mod pozitiv de relațiile mai strânse dintre elevi și profesori, care sunt atribuite școlilor rurale mai mici.

Referințe

Aikman, S., & Pridmore, P. (2001). Multigrade schooling in 'remote' areas of Vietnam. *International Journal of Educational Development*, 21(6), 521-536. Disponibil la: <http://www.vnseameo.org/zakir/MSRA%20in%20VN.pdf>

Hargreaves, E., Montero, C., Chau, N., Sibli, M., & Thanh, T. (2001). Multigrade teaching in Peru, Sri Lanka and Vietnam: an overview. *International Journal of Educational Development*, 21(6), 499-520.

Kilpeläinen, A., Päykkönen, K., & Sankala, J. (2011). The use of social media to improve social work education in remote areas. *Journal of Technology in Human Services*, 29(1), 1-12.

Macintyre, R., & Macdonald, J. R. (2011). Remote from what? Perspectives of distance learning students in remote rural areas of Scotland. *The International Review of Research in Open and Distributed Learning*, 12(4), 1-16.

NSW Government. Education & Communities. (2013). Rural and Remote Education – A blueprint for action. Disponibil la: <https://www.det.nsw.edu.au/media/downloads/about-us/our-reforms/rural-and-remote-education/randr-blueprint.pdf>

Queensland Government. Department of education and Training. (2011). *Action Plan for Rural and Remote Education 2011-2015*. Disponibil la: <http://education.qld.gov.au/ruralandremote/pdfs/action-plan-rural-remote-education-2011-15.pdf>

Sigsworth, A., & Solstad, K. J. (2001). Making small schools work: A handbook for teachers in small rural schools. UNESCO International Institute for Capacity Building in Africa. Disponibil la: <https://eric.ed.gov/?id=ED473553>

Stokes, H., Stafford, J., & Holdsworth, R. (2000). Rural and remote school education. *Victoria*, 90(10), 298.

UNESCO. (2015). Practical Tips for Teaching Multigrade Classes. Disponibil la: <http://unesdoc.unesco.org/images/0022/002201/220101e.pdf>